

Des del carrer

L'ACADÈMIC GIRONÍ DOMÈNEC FITA ÉS AUTOR DE DIVERSES OBRES DEL TEMPLE D'ANTONI GAUDÍ

«La Sagrada Família és el símbol més important de Barcelona»

Víctor Gay

El conjunt de la Sagrada Família és, per damunt de tot, la màxima expressió creativa d'Antoni Gaudí com a arquitecte, però en el seu projecte ja preveia la integració i incorporació d'artistes, tècnics, artesans i especialistes d'arreu del país. L'aportació més dilatada des de la diòcesi gironina és la que ha fet i continua portant a terme l'artista i acadèmic de Sant Jordi, Domènec Fita i Molat (Girona, 1927). Des del seu taller de Montjuïc que domina la perspectiva de la catedral i la parròquia major de Sant Feliu, aquests dies enllesteix els quatre grans vitralls dels evangelistes, que coronaran les altes columnes de 23 metres de l'entorn del presbiteri.

La seva relació amb la Sagrada Família ve de lluny...

Efectivament, un primer contacte el vaig tenir entre els anys 1976 i 1978, amb els deixebles directes de Gaudí, que em plantejaren la realització de diferents elements al portal del Naixement, però la veritat és que no ens posàvem d'acord. Possiblement els conceptes artístics eren diferents, ells volien ser el cap i per part meva posar-hi les mans. Era un divorci.

Devia seguir-hi una «reconciliació»...

Va ser vint anys després, en el moment en què es va decidir donar compliment a una voluntat manifestada per Gaudí per tal que hi figuressin les imatges dels sants catalans. Vaig rebre l'encàrrec de fer-ne el primer, sant Antoni Maria Claret, i seguidament sant Pere Nolasc. Aquesta vegada vaig tenir total llibertat creativa. Es tracta d'unes imatges de grans dimensions, perquè s'havien de situar a notable alçada. Es va emprar travertí de Roma, un material noble i que també és clàs-

sic en l'escultura de tots els temps. Les realitzaren el taller Balliu de Girona, que porten tres generacions en aquesta activitat.

Després han seguit altres comandes...

Al pòrtic de la Passió el conjunt de l'entrada de Jesús a Jerusalem. Es tracta d'una peça de grans dimensions: 17 metres de llargada per 10 d'alçada, realitzada amb pòrfir, la pedra més dura que es coneix i que només es pot treballar a base de diamant i projecció d'aigua. De tota manera el tema de les dimensions sempre és molt relatiu en el conjunt monumental de la Sagrada Família, on tot és molt gran, molt alt, molt tot el que es vulgui... Ara mateix, abans de la visita de Benet XVI, estem col·locant quatre vitralls a l'interior de la nau, que culminen quatre columnes. Són els símbols dels quatre evangelistes, s'han realitzat a base de vidre, metacrilat i metalls. Fan

3,15 metres per 1,59 i un gruix de 7 centímetres. Són també grans, però situats a 23 metres d'altura culminant les columnes gaudinianes semblant un petit segell en un dit.

Com treballa un artista en el marc d'una obra tan important d'un altre creador?

L'equip responsable, especialment l'arquitecte Jordi Bonet, manté una qualitat humana que fa que immediatament t'integris en el procés creatiu de la Sagrada Família, que en la meua opinió és el símbol més representatiu de Barcelona i de la fe dels barcelonins, dels catalans i tanta altra gent que fan possible que esdevingui realitat un projecte únic i que mantingui el caràcter de temple expiatori. Antoni Gaudí era un geni de l'arquitectura i crec que un geni del cristianisme. Els qui, en alguna mesura, participem d'aquesta gran obra li n'hem de donar gràcies.